

РЕШЕНИЕ

№ 1572

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12604** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, депозирана чрез юрисконсулт Ф. Г. против Решение №925 от 08.11.2021 г., постановено по АНД №11665/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 116-и състав, с което е отменено Наказателно постановление А. №05/01.02.2021 г., издадено от Началник отдел РОНП – Ю. централна България в ГД „Надзор на пазара“ на ДАМТН. Със същото на [фирма], [населено място] са били наложени четири имуществени санкции, както следва: 1. имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл. 52г от ЗТИП за нарушение на чл.46, т.1 от ЗТИП, вр. чл.12, ал.1 от НСИОСЛПС, вр. чл.11 параграф 2 от Регламент (ЕС)2016/425; 2. имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл.52б от ЗТИП за нарушение на чл.46, т.2 от ЗТИП, вр. чл.8, ал.1 и ал.2 от НСИОСЛПС, вр. чл.16 и чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/425; 3. имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл.52в ЗТИП за нарушение на чл.46, т.3 от ЗТИП, вр. чл.7, ал.1 и чл.7, ал.2 от НСИОСЛПС, вр. чл.11 параграф 2 от Регламент (ЕС)2016/425 и 4. имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл.52д от ЗТИП за нарушение на чл.46, т.4 от ЗТИП, вр. чл.5 от НСИОСЛПС, вр. с Приложение 11. т.1 и т.1. 4 от Регламент (ЕС) 2016/425, на основание чл.54 ЗТИП за нарушение на чл.26, ал.2 ЗТИП. В жалбата се твърди, че решението е неправилно, като постановено в нарушение на закона и при

допуснати съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Според касатора СРС неправилно е приел, че в хода на проведеното АНП са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП. Твърди се, че въззивният съд не е преценил обстойно представените по делото доказателства, при което изводите му са неправилни и необосновани, едностранчиви и избирателни, довели до нелогичност и неправилност на взетото решение. По подробно изложени съображения се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания акт и в частта му за разносните с искане размерът на присъденото адвокатско възнаграждение да бъде намален, тъй като се явява прекомерен с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Ответникът по жалбата [фирма], [населено място] в представен писман отговор и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител адв. Л. К. от САК оспорва същата с доводи за нейната неоснователност. Счита решението на СРС за правилно, поради което моли същото да бъде оставено в сила.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна. Предвид това счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление А. №05/01.02.2021 г., издадено от Началник отдел РОНП – Ю. централна България в ГД „Надзор на пазара“ на ДАМТН, с което на [фирма], [населено място] са били наложени четири имуществени санкции, както следва: 1. имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл. 52г от ЗТИП за нарушение на чл.46, т.1 от ЗТИП, вр. чл.12, ал.1 от НСИОСЛПС, вр. чл.11 параграф 2 от Регламент (ЕС)2016/425; 2. имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл.52б от ЗТИП за нарушение на чл.46, т.2 от ЗТИП, вр. чл.8, ал.1 и ал.2 от НСИОСЛПС, вр. чл.16 и чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/425; 3. имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл.52в ЗТИП за нарушение на чл.46, т.3 от ЗТИП, вр. чл.7, ал.1 и чл.7, ал.2 от НСИОСЛПС, вр. чл.11 параграф 2 от Регламент (ЕС)2016/425 и 4. имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл.52д от ЗТИП за нарушение на чл.46, т.4 от ЗТИП, вр. чл.5 от НСИОСЛПС, вр. с Приложение 11. т.1 и т.1. 4 от Регламент (ЕС) 2016/425, на основание чл.54 ЗТИП за нарушение на чл.26, ал.2 ЗТИП. Въз основа на събраните в хода на процеса доказателства, анализирайки същите, СРС е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Установено е, че предлаганите на интернет сайта на търговеца лични предпазни средства не са отговаряли на нито едно от изискванията на чл. 4б от ЗТИП - няма обозначено наименование и адрес на управление на лицата по чл.4а, ал.1,

липсва предвидената маркировка, декларация за съответствие и инструкция за употреба. Предвид това е прието, че описаните нарушения са извършени от санкционираното дружество.

СРС обаче е констатирал, че в хода на проведеното АНП са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на обжалваното НП. На първо място е прието, че АУАН и НП не са издадени от компетентни за това административни органи. Това е така, доколкото мястото на звършване на нарушението се явява седалището на дружеството [фирма], което е в [населено място], при което и съгласно Заповед №А-149 от 04.03.2020 г., според която регионалните отделни на ГД „Надзор на пазара“ към ДАМТН са общо 6 на брой и всеки от тях има строго определен териториален обхват, за област Столична (С.-град) е компетентен РО НП „Югозападна България“ със седалище в [населено място]. От същата заповед е установено, че РО НП „Ю. централна България“ е със седалище [населено място] и отговаря за областите П., П., С., К. и Х.. От представената заповед за оправомощаване на актосъставителя е прието за установено, че същата е с месторабота в [населено място] (както е посочено и в самия АУАН) и А. упражнява своите служебни задължения в РО НП „Ю. централна България“, като няма местна компетентност да издава актове за установяване на административни нарушения на територията на цялата страна, а само и единствено в рамките на териториалния обхват на съответния регионален отдел, който в случая не включва [населено място]. Според мотивите на СРС обстоятелството, че на РО НП „Ю. централна България“ е възложено извършване проверка на съответните сайтове и то от В. М. – държавен експерт в ОКМ, ГДНП, не променя обстоятелството, че актосъставителят няма право да издава АУАН за нарушения, извършени вън от териториалния обхват на РО НП „Ю. централна България“. Председателят на ДАМТН изрично е упълномощил съответните лица да съставят АУАН, посочвайки мястото им на работа и регионалния отдел, в рамките на който работят. Същите аргументи СРС е приел за важими и за издалия НП - Началник отдел Р. - Ю. централна България в ГД „Надзор на пазара“ на ДАМТН, които е оправомощен със Заповед №А - 642/16.11.2020 г. на Председателя на ДАМТН, в която отново е посочено, че същият е началник на РО НП „Ю. централна България“, съответно компетентността му се простира единствено върху територията на страната, включена в териториалния обхват на съответния регионален отдел „Надзор на пазара“. Поради тези съображения СРС е счел, че АУАН и НП са съставени от некомпетентни за това длъжностни лица в нарушение на чл.37, ал.1 от ЗАНН, съответно на чл.47, ал.1 и ал.2 от ЗАНН и на чл.54, ал.1 и ал.2 от ЗТИП.

Освен това е прието, че погрешно е определено мястото на нарушението като интернет сайта на търговеца [фирма], на който е предлагал процесните маски, а именно: www.jarcomputers.com. Според СРС всички действия и бездействия във връзка с поддръжка и публикуване на информация в посочения интернет сайт се осъществяват на територията на [населено място], където е седалището на жалбоподателя и съответно там е извършено нарушението. Следователно това е мястото, където е следвало да изпълни вменените му по ЗТИП задължения. Според мотивите на СРС липсата на точно конкретно място на нарушението или погрешното му определяне е съществено процесуално нарушение, което ограничава правото на защита на наказаното лице и съответно препятства съда в извършването на контролните му правомощия. Мястото на извършване на деянието е съществен негов елемент от обективна страна, обуславящ пространствените рамки на обвинението.

Същият пряко кореспондира както с факта на извършеното нарушение, така и с компетентността на органите по неговото установяване, санкциониране и упражняване на последващ контрол за законосъобразност върху така извършената санкционна дейност. Недопустимо се явява неговото извеждане въз основа на анализ на доказателствата в противоречие с изрично определеното място на нарушението в АУАН и НП. С оглед на това, погрешното посочване на този реквизит в съдържанието на АУАН, изводимо от разпоредбата на чл.42, т.3, предл.2 от ЗАНН и в съдържанието на НП, изводимо от чл. 57, т.5, предл.3 от ЗАНН, е съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на формалните, доколкото винаги води до неяснота относно обвинителната теза. В този смисъл НП страда от непреодолим порок, неотстраним в съдебната фаза, който влече неговата отмяна, доколкото погрешно в АУАН и НП е посочено мястото на нарушението.

Като друго установено процесуално нарушение СРС е констатирал неправилно връчвания АУАН, надлежно съставен в отсъствие на нарушителя. Според мотивите на въззивната инстанция в случая е приложима специалната норма на чл.59а, ал.1 ЗТИП. В съответствие с тази разпоредба АУАН е изпратен на общината по адрес на управление на ЮЛ, но на последното не е изпратено съобщение срещу разписка за депозирания акт. Единствено има данни за изпратен имейл от служителите на Столична община на електронната поща на дружеството, но без никакви доказателства, че съобщението е получено или видяно, съответно отворено. СРС е приел, че тези действия на СО по връчване на АУАН не могат да се приемат за извършени в съответствие с чл.59а, ал.1 от ЗТИП, тъй като липсва изискуемото от чл.59а, ал.1 от ЗТИП потвърждение под формата на нарочна разписка, че нарушителят е уведомен за необходимостта да се яви в указания срок за връчването на АУАН. За да се приложат специалните последици на чл.59а, ал.1 от ЗТИП е необходимо стриктно спазване на описаната процедура. В случая това не е сторено, което води до невъзможност да бъде надлежно ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето. При ненадлежно връчен АУАН е налице съществено процесуално нарушение, което опорочава процедурата по ЗТИП, както и тази по ЗАНН за налагане на административно наказание. СРС е приел, че ненадлежното връчване на АУАН или на покана за неговото връчване (в съответствие с чл.59а от ЗТИП) нарушава правото на защита на жалбоподателя, съответно е пречка ако желае да изложи своите възражения, да разбере какво нарушение му е вменено в отговорност, съответно да се защити надлежно преди издаване на НП.

При така констатираните процесуални нарушения, приети за съществени, СРС е отменил обжалваното НП.

Решението е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма], [населено място] допустима жалба.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя

изцяло. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на въззивната инстанция за допуснати в хода на проведеното АНП съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на обжалваното НП. В тази връзка наведените в касационната жалба доводи се явяват неоснователни.

Правилни и в съответствие със събраните доказателства са изводите на СРС за неправилно посочено място на извършване на нарушението. Както в АУАН, така и в НП, изрично е посочено, че нарушението е извършено на интернет сайта на търговеца [фирма], на който е предлагал процесните маски, а именно: www.jarcomputers.com. Както правилно е приел и СРС, при констатиране на нарушения на интернет сайт за място на извършването им следва да се счита седалището на дружеството, където се извършват всички действия и бездействия във връзка с поддръжка и публикуване на информация в посочения интернет сайт и където дружеството е следвало да изпълни вменените му по ЗТИП задължения. Безспорно е установено, че седалището на [фирма] е в [населено място], при което вменените му нарушения е следвало да бъдат определени като извършени в [населено място]. Като са посочени за извършени на сайта на търговеца е допуснато съществено процесуално нарушение във формата на АУАН, изводимо от разпоредбата на чл.42, т.3, предл.2 от ЗАНН и в съдържанието на НП, изводимо от чл.57, т.5, предл.3 от ЗАНН, от категорията на формалните, доколкото винаги води до неяснота относно обвинителната теза, както е приел и СРС, който порок е неотстраним в съдебната фаза. Иманно затова, макар че в АУАН и в НП е посочено седалището на търговеца, не може да се приеме, че порока във формата на актовете е остраним, както се твърди в касационната жалба. Неточното или неправилно посочване на мястото на нарушението винаги е порок, водещ до отмяна на НП.

Относно компетентността на актосъставителя и на издателя на НП безспорно, от представените във въззовното производство заповеди за опревоощаване на длъжностни лица да съставят АУАН и да издават НП е установено, че актосъставителят и издателят на процесното НП са надлежно оправомощени съответно да съставят АУАН и да издават НП за констатирани нарушения на ЗТИП. С приложената обаче Заповед №А-149/04.03.2020 г. на Председателя на ДАМТН изрично е определен териториалният обхват на регионалните отдели на ГДНП. Именно от тази заповед следва, както правилно е приел и СРС, че служителите от шестте регионални отдела имат компетентност да съставят АУАН и да издават НП само за нарушения, извършени в териториалния обхват на съответния регионален отдел, а не на територията на цялата страна. Предвид това и доколкото липсва друг акт, с който да е разширена териториалната им компетентност, както и предвид факта, че нарушението следва да се приеме за извършено в [населено място], където е седалището на санкционираното дружество, правилно са изводите на СРС, че АУАН и НП са съставени от териториално некомпетентни за това длъжностни лица в нарушение на чл.37, ал.1 от ЗАНН, съответно на чл.47, ал.1 и ал.2 от ЗАНН и на чл.54, ал.1 и ал.2 от ЗТИП.

Обосновани и в съответствие със събраните доказателства са и изводите на СРС за ненадлежно връчен АУАН, в съответствие с изискванията на специалната разпоредба на чл.59а, ал.1 от ЗТИП. Ненадлежното връчване на АУАН винаги е съществено процесуално нарушение, основание за отмяна на НП.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да отмени обжалваното НП.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, решението на СРС, с което е отменено НП, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото касационният състав намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на разноски в настоящото производство. В случая такива се претендират за настоящата инстанция, като са представени доказателства за договорено е изплатено по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. Съдът намира, че при липсата на направеното от касатора възражение за прекомерност ДАМТН следва да бъде осъдена да заплати на ответника разноски именно в този размер.

По отношение твърдението на касатора, заявено в касационната жалба, за изменение на разноските, присъдени в производството пред СРС, следва да се има предвид, че съобразно разпоредбата на чл.63, ал.3 ЗАНН, в действалата към датата на постановяване на решението редакция, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Т. е. при направено своевременно искане, съдът следва да присъди разноски. Доколкото редът за присъждане на разноски е този по АПК, съгласно чл.248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл.144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. От изложеното следва, че в процесния случай, производството по присъждане, допълване и изменение на решение в частта му за разноските е от компетентността на съдът, постановил решението. В случая това е СРС.

Гореизложеното обуславя недопустимост на касационната жалба в частта, в която се иска изменение на обжалваното решение в частта му за разноските пред първа инстанция. Същото следва да бъде оставено без разглеждане пред настоящата съдебна инстанция и производството по делото в тази част следва да бъде прекратено, а искането в тази му част - изпратено за разглеждане на въззивния съд.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на ДАМТН, заявено в касационната жалба, за изменение на Решение №925 от 08.11.2021 г., постановено по АНД №11665/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 116-и състав в частта му за разноските, направени пред въззивната инстанция по НАХД №

11665/2021 г. на Софийски районен съд.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ИЗПРАЩА искането на ДАМТН, заявено в касационната жалба за изменение на Решение №925 от 08.11.2021 г., постановено по АНД №11665/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 116-и състав в частта му за разноските, направени пред въззивната инстанция, за разглеждане по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл.144 АПК, вр. чл.63д ЗАНН.

Решението в тази му част, с характер на определение по чл.213а, ал.6, т.2 АПК, подлежи на обжалване пред ВАС на основание чл.213а, ал.7 АПК в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №925 от 08.11.2021 г., постановено по АНД №11665/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 116-и състав, с което е отменено Наказателно постановление А. №05/01.02.2021 г., издадено от Началник отдел РОНП – Ю. централна България в ГД „Надзор на пазара“ на ДАМТН.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, [населено място] да заплати на [фирма], [населено място] деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в настоящото производство в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.